

København den 11. Januar 1935.

Kære Lasse!

Hermed sender jeg dig det ønskede Manuskript. Da jeg jo har meget at gøre: Kosmos, Foredrag, nye Symboler og andet Bind ad Livets Bog, beder jeg dig undskylde, at jeg ikke har faaet det læst, ligesom jeg jo heller ikke har ment, at det hastede. Jeg synes det rigtigste maa være dette, at jeg faar Lov til at skæbe de resterende Bind, Hovedafsnittet af Livets Bog, inden der udgives flere Bøger om mig. Altfor stærke Sympatier for mig udgivet i Bogform, inden jeg har udrettet noget særligt, eller i alle Fald noget mere end nu er Tilfældet, vil sikkert afføde Antipati og Modstand imod mig, ja, endog fra Personer, der maa ske ellers vilde være modtagelige for min Sag.

Med Hensyn til dit Brev af 8. December 1934 føler jeg mig tilskyndet til at svare, at du ganske rigtigt har bedt mig om Tilgivelse for visse ubehagelige Optrin imod mig. Men denne Bøn har været ganske unødvendig. Dine ubehagelige Optrin formildes af det Gode, du før har ladet mig blive til Del og har altid været dig tilgivet.

Men din urokkelige Tro paa din egen Ufejlbarlighed, paa din Ræsonneringsevnes absolute Fuldkommenhed holder stadigt Liv i den Tvivl paa min moralske Stabilitet, den Illusion i dit Sind, som nødvendigvis maa stille dig i Skyggen af de Væsener, som af Hjertet forstaaer mig og har givet mig deres fulde Tillid og følger mig i alt, ogsaa i Felter, der for dem selv undertiden maa medføre Modgang.

Med kærlig Hilsen.